

Kaksi puuta

**1. Minä rakastan näitä iltojani kanssas sun,
kun hetken päässä aamu odottaa.**

**Ja me nauramme ja silmiämme pyyhimme
ja helppo huomina on unohtaa.**

**Oomme taas kuin kaksi lasta,
ne jotka aikoinaan puolivahingossa lähti
samaa tietä kulkemaan.**

**Ja sä viet mut ikkunan luo
ja sä sanot: "Me kai ollaan niin kuin nuo."**

**Kaksi vanhaa puuta sateen pieksämää
katsoo kevääseen, seisoo erillään ja
kestää joka tuulen ja sään.**

**Kaksi vanhaa puuta, vaikket sitä nää,
katsoo kevääseen, seisoo erillään
ja jossain alla maan
ne kaiken aikaa yhteen punoneet on juuriaan.**

**2. Kaksi ylvästä ja nuorta
varmoina on voimistaan,
taivaankantta kohti kasvaneet.**

**Ehkä vuodet ovat kuorta ja talvet viimoillaan
hiukan ohuemmaks raapineet.**

Kuinka onkaan kaksi lasta matkan myötä muuttuneet!

Se ihme on kai vasta oomme tänne selvinneet

**Ja sä viet mut ikkunan luo,
ja sä sanot: "Mehän ollaan niin kuin nuo."**

**∴ Kaksi vanhaa puuta sateen pieksämää
katsoo kevääseen, seisoo erillään ja
kestää joka tuulen ja sään.**

**Kaksi vanhaa puuta, vaikket sitä nää,
katsoo kevääseen, seisoo erillään
ja jossain alla maan
ne kaiken aikaa yhteen punoneet on juuriaan. ∴**